

vant betragtning, det er med til at bringe selve begrebet at tjene penge ned på jorden, for det er jo, som om der er nogle – og det undrer mig, at Det Radikale Venstre deltager i det kor – der mener, at der er noget odøst ved at tjene penge. Jeg hørte endda ordet profitbørnehaver blive brugt. Det er sådan for yderligere at skandalisere det.

Det er ikke spor kriminelt at tjene penge. Der er masser, der tjener penge på sådan noget i dag, og der er masser, der tjener penge på andre ting, som har at gøre med at understøtte de serviceaktiviteter, vi har i den offentlige sektor. Så jeg mener ikke, det er for billigt.

Så siger fru Lone Dybkjær, at ministeren også mener at vide, hvad der er bedst for børnene. Nej, jeg har tilladt mig at mene, at forældrene ved, hvad der er bedst for børnene, og derfor vil jeg gerne give dem nogle valgmuligheder.

Nu har jeg jo tidligere under debatten hørt fru Lone Dybkjær hævde kun at læse op fra forslaget, men flere gange siger hun, at der står i forslaget, at formålet er, at der er nogle, der skal tjene penge. Senere sagde fru Lone Dybkjær ganske rigtigt, at der stod, at hovedelementerne i forslaget bl.a. var at give mulighed for, at man kan trække overskud ud af driften.

Men det, der står er formålet med lovforslaget, er med respekt for udgiftsstyring i kommunerne at forbedre mulighederne for private leverandører af daginstitutionstilbud, således at forældrene får bedre mulighed for at vælge mellem offentlige og private daginstitutioner.

Det er det, der er formålet. Formålet er jo ikke i sig selv at give nogle virksomheder mulighed for at tjene penge, det er et instrument, vi bruger her for at give forældrene nogle valgmuligheder.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Der står i lovforslaget, at baggrunden for lovforslaget jo altså er, at private leverandører kan etablere sig, herunder have mulighed for at tjene penge på børnepasning.

Jeg har ikke noget imod, at man tjener penge. Det har jeg heller aldrig udtrykt. Jeg har sagt, at jeg har noget imod, at man tjener penge ved at trække et overskud ud, for nu ikke at sige tjene penge på at passe børn. Som sagt synes jeg, det er fint, at pædagoger får penge, at skolelærere får penge, og det gør de jo selvfølgelig, fordi de har med børn at gøre. Vi har ikke noget imod, at der tjenes penge. Spørgsmålet er, om man skal

kunne tjene penge på den måde, som er i lovforslaget, og det er det relevante.

Det, jeg egentlig godt vil spørge ministeren om, er, om det er led i en større kæde, så næste træk bliver, at man nu skal kunne tjene penge i den forstand, at man kan trække overskud ud – det er det, der er interessant – af private skoler, friskoler osv.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, dette lovforslag er ikke et led i en kæde eller byge af forslag. Det forslag her er isoleret set et forslag, der har til hensigt at skabe nogle flere valgmuligheder. Et af instrumenterne er, at vi siger, at hvis man nu kan trække overskuddet ud – hvis der bliver et overskud, det er jo slet ikke sikkert – så vil det være sådan, at der er flere, som vil kunne finde på at oprette sådan nogle institutioner.

Kl. 17.45

Vi ser ikke noget som helst problem i, at der er nogle, der tjener penge på det. Hvis de kan levere, jeg havde nær sagt, en bedre ydelse, sådan at forældrene vælger den ordning, så ser vi ikke noget som helst galt i, at de også bliver honoreret for at gøre det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg blev fanget af en detalje i replikskiftet mellem ministeren og fru Line Barfoed, som jeg vil bede ministeren uddybe.

Fru Line Barfoed sagde i sin første korte bemærkning: Det er jo let nok at have frit valg, når man er i stand til, har råd til at give 2.000 kr. ekstra for at få sit barn i den gode børnehave. Den gode børnehave! Det synes jeg var meget interessant.

Nu kunne jeg så forstå på ministerens svar, at ministeren gjorde gældende, at det her jo godt kunne betyde en kvalitetsforbedring, altså at det ikke bare var nogle profitmagere, som tager penge ud af det hele, men at kvaliteten blev forbedret. Det forstod jeg var ministerens synspunkt, men at ministeren dog ikke gik så vidt som fru Line Barfoed, der altså mente, at den privat finansierede børnehave som en selvfølgelig og automatisk ting var den gode børnehave i modsætning til den, vi indtil nu har i dag, som er den mindre gode børnehave.